

Fede mennesker skal betale mere

Af Niels-Erik Dalgaard, konsulent

Jeg står i lufthavnen ved skranke nr. 28. Foran mig står en nydelig, slank ung dame, som er ved at tjekke ind. Hun har placeret den første af sine to meget store og tunge kufferter på vægten. 35 kg viser displayet og det samme for den næste kuffert. Damen viser en kvittering for, at hun har betalt ekstra for sine tunge kufferter. Den ansatte ved skranken smiler og ønsker den unge dame god rejse. I rækken ved siden af står en meget fed mand. Han skal med samme fly, og han er også ved at tjekke ind. Han har kun én kuffert, som vejer 21 kg. Han skal ikke betale ekstra, for hans kuffert er under vægtgrænsen. Også han bliver mødt med et smil og et ønske om en god rejse.

Det, jeg netop har overværet, er helt urimeligt og får mig til endnu en gang at tænke på, at fede mennesker er et problem for samfundet. For eksempel når de skal ud at flyve. Derfor synes jeg, at fede mennesker skal betale mere for deres flybilletter.

For det første er det urimeligt, at den fede mand ikke skal betale ekstra for sin billet. Han vejer alene uden kuffert mere, end den slanke dame gør sammen med sine to kufferter. Den fede mands overvægt medfører, at flyets samlede vægt stiger. Vægten koster brændstof, og for flyet er det jo ligeegyldigt, om vægten skyldes mennesker eller kufferter. Altså skal den fede mand betale mere for sin billet.

For det andet fylder meget fede mennesker mere end ét sæde. Det betyder, at der bliver mindre plads til de passagerer, som er så uheldige at sid-

de ved siden af en overvægtig person. Den uheldige bliver ikke blot klemt, men også generet af at skulle have den fede persons krop presset ind mod sig under hele turen. Så reelt har passageren på nabosædet kun et halvt sæde, selvom han har betalt for et helt.

For nylig måtte en amerikansk flypassager således stå op i syv timer på en US Airways-flyvetur. Manden i sædet ved siden af ham var så stor, at begge armlæn måtte op, og hans krop bredte sig ud og dækkede halvdelen af den uheldige passagers sæde. Det var umuligt at spænde sikkerhedsbæltet, fordi den fede mand dækkede lukkeanordningen. Flyet var så fyldt, at det ikke var muligt at flytte den uheldige passager, der dog formåede at mase sig ned i sit sæde under start og landing, men ellers tilbragte hele flyveturen med at gå frem og tilbage ude på midtergangen.

For at skabe plads til fede mennesker er nogle flyselskaber begyndt at sætte et antal ekstrabrede sæder i flyene. Her kan fede mennesker reservere plads uden ekstrabetaling. Men de større sæder fylder mere i flyene, og derfor bliver der plads til færre passagerer. Det betyder, at billetpriserne stiger, og derfor kommer alle passagerer til at betale mere for flybilletterne, hvad der er urimeligt.

For det tredje er flyenes forbrug af brændstof ikke kun en økonomisk belastning, men også en belastning for miljøet, da der bliver forurenede mere, jo mere brændstof flyene anvender. Set fra den vinkel vil den ekstrabetaling, som fede mennesker skal betale, kunne bruges til miljøbeskyttelse eller forskning i mere brændstoføkonomiske flymotorer og andre forhold,

som kan mindske brændstofforbruget ved flyvning og dermed gøre det billigere at flyve. På den måde vil passagerer med normal vægt heller ikke komme til at betale mere, fordi nogle passagerer er fede.

At dette ikke er et lille problem, viser det australske luftfartsselskab Qantas, som har registreret, at gennemsnitsvægten på deres voksne passagerer er steget med to kg siden år 2000. For et stort fly, som er fyldt med passagerer, betyder det en merudgift til brændstof på ca. 2500 kr. for at flyve fra Sydney til London. Hvis selskabet flyver den rute tre gange dagligt, vil det ekstra forbrug af brændstof på et år koste ca. 5.500.000 kr. – et beløb, som skal fordeles på alle passagerer, tykke som tynde.

Lad os indføre en vægtgrænse for passagerer. Hvis gennemsnitsvægten på en voksen passager er 80 kg, bør alle, der vejer mere, betale et ekstra gebyr. Tilsvarende skal alle, der vejer mindre, have et nedslag i billetprisen. Hvis fede mennesker finder det belastende at få deres vægt udstillet ved at blive vejlet, kan en anden mulighed være at veje hver passager sammen med den bagage, som passageren medbringer. Den samlede vægt skal så bestemmes, hvad passageren skal betale for flyveturen.

Mange vil sikkert synes, at mit forslag er diskriminerende over for fede mennesker, for mange af dem kan ikke selv gøre for, at de er fede. Fedme kan skyldes en nedsat evne til at forbrænde fedt, siger man. Ja, det er sikkert korrekt, og det er et rimeligt argument, men jeg er heller ikke ude på at straffe eller chikanere fede mennesker. Jeg vil bare have, at de skal betale den reelle udgift, der er forbun-

det med, at de bliver transporteret af et fly. Jeg kan nemlig ikke se, hvorfor jeg skal betale for det. At flyve er ikke det samme som at komme på hospitalet, hvor vi traditionelt er fælles om at betale udgifterne. Det er et af goderne i vores velfærdssamfund, men at flyve er ikke et gode, som man skal have ret til uden at betale alle de udgifter, der er forbundet med det.

Antallet af fede mennesker stiger voldsomt i disse år, og det sker særligt i de rigeste lande, hvor der også er flest indbyggere, der flyver. Så vi kan kun se frem til, at problemet stiger, og derfor er det nødvendigt at gøre noget ved det nu, og det gør vi ved at lade fede mennesker betale mere for at flyve.